

Cuprins

Abrevieri	IX
Legendă	XI
Fișe de revizuire	1
1. Normele dreptului procesual civil	1
2. Principiile dreptului procesual civil	8
3. Aplicarea legii de procedură civilă	41
4. Acțiunea civilă	46
5. Instanța de judecată	83
6. Părțile	100
7. Reprezentarea părților în judecată	142
8. Participarea Ministerului Public în procesul civil	155
9. Competența – Aspecte generale. Clasificare.....	161
10. Competența materială	165
11. Competența teritorială	201
12. Incidente procedurale privitoare la competența instanței	220
13. Actele de procedură	249
14. Termenele procedurale	264
15. Amenzi judiciare și despăgubiri	281
16. Reguli generale privind cererile în justiție	284
17. Procedura prealabilă	289
18. Cererea de chemare în judecată	291
19. Întâmpinarea	311
20. Cererea reconvențională	316
21. Citarea și comunicarea actelor de procedură	324
22. Dispoziții generale privind lucrările cu caracter administrativ în cursul procesului. Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești	352
23. Cercetarea procesului. Dispoziții comune	358
24. Excepțiile procesuale	364
25. Probele. Dispoziții generale.....	374
26. Dovada cu înscrisuri	387

---

27. Dovada cu declarațiile martorilor	408
28. Prezumțiile	420
29. Expertiza	423
30. Mijloacele materiale de probă	433
31. Cercetarea la fața locului	436
32. Mărturisirea	438
33. Asigurarea probelor	447
34. Actele procesuale de dispoziție ale părților	453
35. Suspendarea procesului	468
36. Perimarea cererii	483
37. Contestația privind tergiversarea procesului	494
38. Dezbaterea în fond a procesului	500
39. Deliberarea și pronunțarea hotărârii	504
40. Hotărârile judecătorești. Dispoziții generale	514
41. Termenul de grație	526
42. Cheltuielile de judecată	529
43. Efectele hotărârii judecătorești	542
44. Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii	551
45. Executarea provizorie	566
46. Procedura necontencioasă judiciară	571
47. Căile de atac. Dispoziții generale	580
48. Apelul	593
49. Recursul	638
50. Contestația în anulare	674
51. Revizuirea	689
52. Executarea silită. Părțile în faza executării silite	715
53. Încuviințarea executării silite	728
54. Incidente procedurale în cursul executării silite	734
55. Contestația la executare	747
56. Procedura divorțului	759
57. Procedura punerii sub interdicție judecătorească	773
58. Procedura de declarare a morții	779
59. Măsuri asigurătorii	785
60. Procedura partajului judiciar	803
61. Procedura ordonanței președințiale	819

62. Cererile posesorii.....	830
63. Procedura ofertei de plată și consemnațiunii	835
64. Procedura ordonanței de plată	841
65. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă	850
66. Procedura evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept	858
67. Înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii	868
68. Procedura refacerii înscrisurilor și hotărârilor dispărute	873
69. Cauțiunea judiciară.....	878
Răspunsuri și explicații la grile.....	885

Întâmpinarea este actul de procedură prin care pârâtul se apără, în fapt și în drept, față de cererea de chemare în judecată [art. 205 alin. (1) C.proc.civ.].

Cuprins

Întâmpinarea va cuprinde:

- date de identificare ale pârâtului [art. 205 alin. (2) lit. a) C.proc.civ.], respectiv:
  - numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința pârâtului persoană fizică;
  - denumirea și sediul, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar al pârâtului persoană juridică.

➤ Aceste elemente trebuie să fie înscrise în întâmpinare „dacă reclamantul nu le-a menționat în cererea de chemare în judecată”, sintagmă care se raportează numai la art. 194 lit. a) teza a II-a C.proc.civ. Pentru lipsa numelui, prenumelui/denumirii, respectiv a domiciliului, reședinței/sediului pârâtului se procedează în sensul art. 200 C.proc.civ., cererea de chemare în judecată putând fi anulată în etapa regularizării.

➤ Numele, prenumele sau denumirea pârâtului vor fi înscrise în întâmpinare pentru că, prin indicarea acestui element, este identificat cel care își asumă conținutul întâmpinării.

➤ Domiciliul/reședința ori sediul pârâtului trebuie înscrise în întâmpinare numai dacă au fost menționate greșit de către reclamant în cererea de chemare în judecată ori dacă pârâtul înțelege să-și aleagă un domiciliu procesual.

➤ Dacă pârâtul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul.

➤ În cazul în care acesta nu se conformează, comunicările îi vor fi făcute prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la poșta română a scrisorii, în cuprinsul căreia vor fi menționate actele ce se expediază, ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii [art. 156 teza a II-a C.proc.civ.];

- dacă este cazul, adresa electronică sau numărul de telefon, numărul de fax ori altele asemenea [art. 205 alin. (2) lit. a) raportat la art. 148 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ.];
- excepțiile procesuale pe care pârâtul le invocă față de cererea reclamantului [art. 205 alin. (2) lit. b) C.proc.civ.]

➤ Se invocă excepții de procedură sau de fond în legătură cu cerințele extrinseci sau intrinseci ale cererii de chemare în judecată pe care pârâtul le-a cunoscut sau trebuia să le cunoască, la data depunerii întâmpinării;

→ răspunsul la toate pretențiile și motivele de fapt și de drept ale cererii [art. 205 alin. (2) lit. c) C.proc.civ.]

➤ Prin asemenea răspuns, pârâtul se apără în fond. De pildă, invocă:

- faptul că și-a executat, în tot sau în parte, obligațiile asumate prin contract;
- simulația titlului reclamantului;
- compensația legală;
- excepția neexecutării contractului.

„Pentru a obține reducerea unei pretenții formulate de reclamant nu este necesar a se face acțiune reconvențională sau acțiune separată, ci este suficient ca ea să fie invocată pe calea unei simple apărări de fond, în cadrul procesului.” – *Trib. Suprem, Colegiul civil, dec. nr. 1197/1961, apud I.G. Mișuță, Al. Lesviodax, Repertoriu... pe anii 1952-1969, Ed. Științifică, București, 1970, p. 747, nr. 106.*

„Valoarea unor pretenții formulate de chiriaș trebuie stabilită și dedusă din chiria restantă, chiar și în lipsa unei cereri reconvenționale. Lipsa unei cereri reconvenționale constituie un impediment numai în ce privește obligarea proprietarului la plata unei eventuale diferențe ce ar rezulta din scăderea chiriei restante din suma datorată chiriașului.” – *Trib. Suprem, Colegiul civil, dec. nr. 911/1958, ibidem, p. 748, nr. 108.*

→ dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt din cerere, dispozițiile art. 194 lit. e) fiind aplicabile în mod corespunzător [art. 205 alin. (2) lit. d) C.proc.civ.]. Astfel, în funcție de proba pe care dorește s-o administreze, pârâtul:

- va alătura copii de pe înscrisuri, certificate de el că sunt conforme cu originalul;
  - va cere înfățișarea reclamantului persoană fizică la interogatoriu;
  - va atașa interogatoriul, dacă reclamantul persoană juridică răspunde în scris la interogatoriu;
  - va arăta numele, prenumele și adresa martorilor;
- semnătura [art. 205 alin. (2) lit. e) C.proc.civ.].

➤ Semnătura este olografă.

➤ Dacă întâmpinarea nu este semnată, va fi anulată în condițiile art. 175 alin. (1) C.proc.civ.

Obligativitatea întâmpinării

◆ Regula

Întâmpinarea este obligatorie [art. 208 alin. (1) teza I C.proc.civ.] în etapa judecătii în primă instanță, în căile de atac (apel, recurs, contestație în anulare, revizuire), în contestația la executare, precum și în acțiunea în anulare a hotărârii arbitrale.

Află mai mult

Atunci când judecata în primă instanță se face fără citarea părților – ex: în materia asigurării probelor, în materia constatării de urgență a unei stări de fapt –, nu s-ar putea considera că pârâtul „este obligat” să depună întâmpinare, câtă vreme el nici nu este informat în legătură cu existența procesului.

◆◆ Excepția

Întâmpinarea nu este obligatorie în cazurile în care legea prevede în mod expres aceasta [art. 208 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ.], cum ar fi:

- în procedura de asigurare a dovezilor [art. 360 alin. (3) C.proc.civ.];
- în procedura ordonanței președințiale [art. 999 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ.];
- în procedura de evacuare din imobilele folosite sau ocupate fără drept [art. 1.042 alin. (3) C.proc.civ.];
- în incidentele procedurale (ex: conflict de competență), dacă prin lege nu se prevede altfel [art. 12² din Legea nr. 76/2012].

Depunerea și comunicarea întâmpinării. Răspunsul la întâmpinare

1. Depunerea întâmpinării

- întâmpinarea trebuie depusă în 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată în condițiile art. 165 [art. 201 alin. (1) C.proc.civ.];
- când sunt mai mulți pârâți, aceștia pot răspunde împreună, toți sau numai o parte din ei, printr-o singură întâmpinare (art. 207).

➤ În caz de coparticipare procesuală, pârâtul care nu a depus întâmpinare s-ar putea folosi de întâmpinarea depusă de ceilalți pârâți, în măsura interesului comun [art. 60 alin. (2) C.proc.civ.];

- întâmpinarea se va face în atâtea exemplare câți reclamanți sunt [art. 206 alin. (2) raportat la art. 149 alin. (1) C.proc.civ.], afară de cazul în care:
  - reclamanții au un reprezentant comun;
  - reclamantul figurează în mai multe calități juridice, când se va face într-un singur exemplar;
- în toate cazurile este necesar și un exemplar pentru instanță.

2. Comunicarea întâmpinării

- ca regulă, întâmpinarea se comunică reclamantului [art. 206 alin. (1) C.proc.civ.];
- prin excepție, dacă legea prevede astfel, întâmpinarea nu se comunică [art. 204 alin. (1) teza finală, art. 508 alin. (2) teza a II-a, art. 513 alin. (2) teza a II-a, art. 1.019 alin. (4) C.proc.civ.].

3. Răspunsul la întâmpinare

- întâmpinarea se comunică de îndată reclamantului, care poate depune răspuns la întâmpinare în termen de 10 zile de la comunicare [art. 201 alin. (2) teza I].

➤ Depunerea răspunsului la întâmpinare nu este obligatorie, de vreme ce reclamantul „poate” să săvârșească acest act de procedură;

● pârâtul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei [art. 201 alin. (2) teza a II-a].

Sanctiunea nedepunerii întâmpinării

Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel [art. 208 alin. (2)].

➤ Decăderea intervine dacă pârâtul:

- nu depune deloc întâmpinare;
- depune întâmpinare, dar nu respectă termenul stabilit de lege pentru aceasta;
- depune întâmpinare în termen, dar nu solicită administrarea de probe în combaterea cererii de chemare în judecată sau nu invocă excepții procesuale relative.

➤ Reclamantul ar putea fi de acord ca pârâtul să administreze dovezi, astfel încât instanța să ia act de acordul de voință al părților și să se înlăture sancțiunea decăderii [art. 254 alin. (2) pct. 5 C.proc.civ.].

➤ Partea decăzută din dreptul de a administra o probă va putea totuși să se apere, discutând în fapt și în drept temeinicia susținerilor și a dovezilor părții potrivnice (art. 263).

Află mai mult

În procedura ordonanței de plată, nedepunerea întâmpinării cu cel puțin 3 zile înaintea termenului de judecată poate avea semnificația recunoașterii pretențiilor creditorului [art. 1.019 alin. (3) C.proc.civ.].

Grile

1. Prin întâmpinare, depusă într-o acțiune în revendicare a unui tablou în valoare de 150.000 lei, pârâtul trebuie să invoce, sub sancțiunea decăderii:

- a) excepția lipsei capacității procesuale de folosință a reclamantului;
- b) excepția necompetenței materiale de primă instanță a tribunalului;
- c) excepția necompetenței teritoriale a instanței de la domiciliul reclamantului.

2. Este adevărat că întâmpinarea trebuie depusă:

- a) în cel mult 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată;
- b) în cel mult 25 de zile de la depunerea cererii de chemare în judecată, în procesele urgente;
- c) în cel mult 5 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, în procesele urgente.

3. Depunerea întâmpinării nu este obligatorie:

- a) în procedura divorțului;
- b) în procedura ordonanței președințiale;
- c) în procedura cererilor posesorii.

4. Întâmpinarea:

a) nedepusă cu cel puțin 3 zile înainte termenului de judecată, în procedura ordonanței de plată, va fi considerată în toate cazurile ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului;

b) se comunică în toate cazurile reclamantului, pentru a putea depune răspuns la întâmpinare;

c) trebuie să fie depusă, dacă pârâtul dorește să opună compensația legală.

5. Întâmpinarea nu se comunică:

- a) în procedura contestației în anulare;
- b) în procedura revizuirii;
- c) în procedura contestației la executare.

6. Răspunsul la întâmpinare:

a) este obligatoriu și se depune în termen de 10 zile de la comunicarea întâmpinării;

b) este facultativ și se depune în termen de 10 zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată;

c) este studiat de pârât la dosarul cauzei.

7. În caz de modificare a cererii de chemare în judecată, întâmpinarea:

a) depusă în termen se comunică reclamantului, care poate depune răspuns la întâmpinare;

b) sub sancțiunea decăderii, va fi depusă cu cel puțin 10 zile înainte termenului fixat;

c) nu este obligatorie.

8. Dacă pârâtul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut de lege sau stabilit de judecător în procesele urgente, judecătorul:

a) fixează primul termen de judecată;

b) comunică acest aspect reclamantului, prin adresă;

c) suspendă judecarea cauzei.

9. Întâmpinarea poate fi anulată:

a) dacă nu este depusă în număr suficient de exemplare pentru comunicare;

b) dacă nu sunt indicate dovezile cu care pârâtul se apără împotriva fiecărui capăt din cerere;

c) pentru lipsa semnăturii, vătămarea reclamantului fiind prezumată.

10. Dacă întâmpinarea nu este depusă în termen, pârâtul:

a) nu poate solicita repunerea în termen;

b) este decăzut din dreptul de a invoca excepția lipsei de interes în formularea cererii de chemare în judecată;

c) va fi decăzut din dreptul de a propune probe, la solicitarea reclamantului.

pârâtul nu ar putea să formuleze întâmpinare prin care să invoce toate excepțiile și să facă toate apărările pe care le socotește necesare, față de cererea de chemare în judecată pe care judecătorul a considerat-o întocmită în condițiile legii, la verificarea sumară pe care o poate face în etapa scrisă. În consecință, varianta a) nu este corectă.

Varianta c) este corectă. Dacă lipsurile cererii nu au fost semnalate reclamantului ori acesta nu le-a complinit și din eroare s-a fixat termen de judecată, pe parcursul procesului se va proceda așa cum prevede art. 196 C.proc.civ.

Existența în cererea de chemare în judecată a elementelor esențiale depășește interesul privat al pârâtului, nefiind permis ca rolul instanțelor să fie încărcat cu cereri pe care, în lipsa unor asemenea elemente, instanța să nu le poată rezolva. Drept urmare, în aceeași măsură în care sunt esențiale pentru cererea de chemare în judecată, aceste elemente sunt esențiale și pentru desfășurarea procesului civil, astfel încât lipsa lor poate să fie invocată și de instanță sau procuror, iar nu doar de către pârât. De altfel, termenii utilizați de art. 196 alin. (1) C.proc.civ. – „cererea de chemare în judecată care nu cuprinde (...) *este nulă*” – justifică aprecierea caracterului de ordine publică al normelor care impun existența în cererea de chemare în judecată a elementelor considerate esențiale. De asemenea, în alin. (2) se arată că lipsa semnăturii „se invocă”, iar nu „pârâtul invocă”. În consecință, nulitatea pentru lipsa elementelor esențiale este una ce poate fi invocată în condițiile art. 178 alin. (1) C.proc.civ.

Din art. 196 alin. (2) și (3) C.proc.civ. rezultă că pe parcursul procesului numai lipsa semnăturii ori alte neregularități în legătură cu semnătura pot să fie complinite în termenele prevăzute în text. Trimiterea la art. 200 C.proc.civ., pe care o face art. 196 alin. (1) C.proc.civ., permite concluzia că și pe parcursul procesului, nu doar în etapa scrisă, este posibilă acoperirea lipsurilor privitoare la celelalte elemente esențiale, iar nu doar în privința semnăturii. Însă, în acest caz, reclamantul este obligat să completeze sau să modifice cererea de chemare în judecată în 10 zile de la data când i s-au comunicat lipsurile. Dacă lipsurile sunt evidențiate la un termen de judecată la care reclamantul este prezent, termenul de 10 zile va începe să curgă din acest moment, nemaifiind obligatorie și înștiințarea în scris, așa cum prevede art. 200 alin. (3) C.proc.civ.

Fișa 19

1. Răspuns: c)

Varianta a) nu este corectă, de vreme ce art. 208 alin. (2) C.proc.civ. exclude de la sancțiunea decăderii neinvocarea prin întâmpinare a excepțiilor de ordine publică. Întrucât este în legătură cu o condiție de exercițiu a acțiunii, excepția lipsei capacității procesuale de folosință a reclamantului este una absolută, care ar putea fi invocată nu doar prin întâmpinare, în orice stare a procesului [art. 247 alin. (1) C.proc.civ.].

Varianta b) nu este corectă, în condițiile art. 130 alin. (2) C.proc.civ. necompetența materială putând fi invocată la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii. Așadar, necompetența materială poate fi invocată prin întâmpinare, dar pârâtul nu este obligat să procedeze astfel, sub sancțiunea decăderii.

Varianta c) este corectă. Acțiunea în revendicare a unui bun mobil, ca una personală, este de competența instanței domiciliului pârâtului [art. 107 alin. (1) C.proc.civ.]. Necompetența

teritorială fiind reglementată prin norme de ordine privată, trebuie invocată în condițiile art. 130 alin. (3) C.proc.civ., care stabilește că necompetența de ordine privată poate fi invocată doar de către pârât prin întâmpinare sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii. Întrucât în acțiunea în revendicare depunerea întâmpinării este obligatorie, necompetența teritorială relativă trebuie să fie invocată prin acest act de procedură, sub sancțiunea decăderii.

2. Răspuns: a), c)

Varianta a) este corectă, față de art. 201 alin. (1) C.proc.civ.

Varianta b) nu este corectă, în nicio împrejurare pârâtul netrebuind să depună întâmpinare într-un termen care să înceapă să curgă de la data săvârșirii de către reclamant a unui act de procedură de care el nu are cunoștință (ori nu este prezumat a avea cunoștință).

Varianta c) este corectă, față de art. 201 alin. (5) C.proc.civ., care îngăduie judecătorului ca în pricinile urgente să reducă termenul de 25 de zile pentru depunerea întâmpinării.

3. Răspuns: b)

Variantele a) și c) nu sunt corecte. Față de art. 208 alin. (1) C.proc.civ., regula este caracterul obligatoriu al întâmpinării. Numai prin excepție, și doar în cazurile în care legea prevede în mod expres altfel, întâmpinarea nu este obligatorie. Cum în procedura divorțului și a cererilor posesorii nu se prevede că întâmpinarea nu este obligatorie, funcționează regula.

Varianta b) este corectă, conform art. 999 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ.

4. Răspuns: c)

Varianta a) nu este corectă. În condițiile art. 1.019 alin. (3) C.proc.civ., în citație se va preciza că debitorul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin 3 zile înaintea termenului de judecată, făcându-se mențiune că, în cazul nedepunerii întâmpinării, instanța, față de împrejurările cauzei, *poate* considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului. Prin urmare, nedepunerea întâmpinării nu va fi considerată, automat, ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului.

Varianta b) nu este corectă, în condițiile în care, după ce arată că întâmpinarea se comunică reclamantului, art. 206 alin. (1) C.proc.civ. adaugă „dacă legea nu prevede altfel”. Deci, se admite că sunt proceduri în care întâmpinarea nu se comunică.

Varianta c) este corectă, de vreme ce art. 1.617 alin. (3) C.civ. prevede că oricare dintre părți poate renunța, în mod expres ori tacit, la compensație. Or, neinvocarea prin întâmpinare a compensației, chiar legale, poate fi apreciată ca o renunțare tacită la stingerea datoriei prin această modalitate.

5. Răspuns: a), b)

Varianta a) este corectă, față de art. 508 alin. (2) teza a II-a C.proc.civ.

Varianta b) este corectă, față de art. 513 alin. (2) teza a II-a C.proc.civ.

Varianta c) nu este corectă, în condițiile în care, în procedura contestației la executare, nu există un text care să prevadă că întâmpinarea – obligatorie, de altfel – nu se comunică. Or, față de art. 206 alin. (1) C.proc.civ., pentru ca întâmpinarea să nu fie comunicată, trebuie să se prevadă aceasta în mod expres.

6. Răspuns: c)

Varianta a) nu este corectă, art. 201 alin. (2) teza I C.proc.civ. arătând că reclamantul „poate” depune răspuns la întâmpinare. Deci, este la aprecierea reclamantului dacă depune sau nu răspuns la întâmpinare.

Varianta b) nu este corectă. Art. 201 alin. (2) teza I C.proc.civ. stabilește că răspunsul la întâmpinare se depune în termen de 10 zile de la comunicarea întâmpinării.

Varianta c) este corectă, art. 201 alin. (2) teza a II-a C.proc.civ. arătând că pârâtul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei. Prin urmare, răspunsul la întâmpinare nu se comunică.

7. Răspuns: b)

Varianta a) nu este corectă, art. 204 alin. (1) teza finală C.proc.civ. arătând că întâmpinarea depusă la cererea de chemare în judecată modificată este cercetată de reclamant la dosarul cauzei.

Varianta b) este corectă, față de art. 204 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ.

Varianta c) nu este corectă, art. 204 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ. stabilind caracterul obligatoriu al întâmpinării la cererea de chemare în judecată modificată.

8. Răspuns: a)

Varianta a) este corectă, art. 201 alin. (4) C.proc.civ. arătând că, în cazul în care pârâtul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (1), la data expirării termenului respectiv, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată. La rândul său, alin. (5) al textului spune că, în procesele urgente, termenele prevăzute la alin. (1)-(4) pot fi reduse de judecător în funcție de circumstanțele cauzei. Deci, și dacă la expirarea termenului stabilit de judecător pentru depunerea întâmpinării nu este săvârșit acest act de procedură, se fixează primul termen de judecată. Pe cale de consecință, varianta b) nu este corectă.

Varianta c) nu este corectă, în condițiile în care suspendarea judecării cauzei are și o componentă sancționatorie împotriva reclamantului. Or, reclamantul nu poate fi sancționat pentru faptul că pârâtul nu a săvârșit un act de procedură, chiar obligatoriu.

9. Răspuns: niciuna dintre variante

Varianta a) nu este corectă. Art. 206 alin. (2) C.proc.civ. arată că în privința întâmpinării se aplică prevederile art. 149 alin. (1), (3) și (4) C.proc.civ. Or, alin. (3) menționat prevede că dacă obligația de depunere a cererii în număr suficient pentru comunicare nu este îndeplinită, instanța va putea îndeplini din oficiu sau va putea pune în sarcina oricăreia dintre părți îndeplinirea acestei obligații, pe cheltuiala părții care avea această obligație.

Varianta b) nu este corectă. Față de art. 254 alin. (1) C.proc.civ., probele se propun de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea decăderii.

Varianta c) nu este corectă, în condițiile în care nu există un text de lege care să prevadă că pentru nesemnarea întâmpinării intervine nulitatea. Prin urmare, vătămarea trebuie probată, așa cum cere art. 175 alin. (1) C.proc.civ.

10. Răspuns: niciuna dintre variante

Varianta a) nu este corectă, în lipsă de dispoziție contrară orice parte putând recurge la prevederile art. 186 C.proc.civ.

Varianta b) nu este corectă. Art. 208 alin. (2) teza finală C.proc.civ. exclude de la sancțiunea decăderii neinvocarea excepțiilor de ordine publică.

Varianta c) nu este corectă. Art. 208 alin. (2) teza I C.proc.civ. nu limitează instanța în posibilitatea de a dispune decăderea pârâtului din dreptul de a propune probe în lipsa unei solicitări în acest sens a reclamantului. În plus, nici interpretarea *per a contrario* a art. 254 alin. (2) pct. 5 C.proc.civ., care arată că nu va fi aplicată sancțiunea decăderii din dreptul de a cere administrarea dovezilor dacă există acordul expres al tuturor părților, nu conduce la varianta din grilă. Faptul că, pentru a *nu fi aplicată* sancțiunea decăderii, este cerut acordul expres al tuturor părților nu înseamnă că, pentru a *fi aplicată* sancțiunea, este nevoie de solicitarea în acest sens a reclamantului, astfel încât, în lipsă, instanța să nu poată dispune decăderea.

Fișa 20

1. Răspuns: c)

Varianta a) nu este corectă pentru că art. 209 alin. (2) C.proc.civ. îngăduie ca, în cazul în care pretențiile formulate prin cerere reconvențională privesc și alte persoane decât reclamantul, acestea să poată fi chemate în judecată ca pârâți.

Varianta b) nu este corectă, ea vizând definiția legală a întâmpinării [art. 205 alin. (1) C.proc.civ.].

Varianta c) este corectă, față de art. 209 alin. (1) C.proc.civ.

2. Răspuns: c)

Varianta a) nu este corectă. Cererea este accesorie prin raportare la o cerere principală, ambele fiind formulate prin același înscris. Cererea reconvențională este incidentală [art. 30 alin. (6) C.proc.civ.].

Varianta b) nu este corectă. Împrejurarea că, față de art. 480 alin. (4) C.proc.civ., atunci când constată că hotărârea a fost pronunțată de o instanță necompetentă, instanța de apel o anulează, nu înseamnă că sancțiunea se extinde și asupra cererii de chemare în judecată și, cu atât mai puțin, asupra cererii reconvenționale.

Varianta c) este corectă, față de art. 209 alin. (1) C.proc.civ., care arată că pârâtul „poate” să formuleze cerere reconvențională.

3. Răspuns: b)

Varianta a) nu este corectă, din art. 917 C.proc.civ. rezultând că pârâtul trebuie să facă cerere reconvențională numai dacă dorește să obțină desfacerea căsătoriei din culpa exclusivă a reclamantului. Dacă este de acord cu desfacerea căsătoriei din culpă comună ori din culpa sa exclusivă, pârâtul nu trebuie să facă cerere reconvențională.

Varianta b) este corectă, față de art. 209 alin. (3) C.proc.civ. Pentru că este o adevărată „acțiune”, cererea reconvențională trebuie să cuprindă elementele prevăzute în art. 194 C.proc.civ. pentru cererea de chemare în judecată.

Varianta c) nu este corectă. Art. 209 alin. (4) C.proc.civ., care prevede că cererea reconvențională se depune, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea, trebuie interpretat în sensul că reglementează termenul maxim până la care poate fi depusă cererea reconvențională, iar nu în sensul că, dacă întâmpinarea este obligatorie și nu este formulată, trebuie să se constate decăderea și din dreptul de a depune cererea reconvențională.